

6 SANGE

Nº 1. Jørgen Moe. Jeg ved ensteds mellem Bærskovens Træ.
Nº 2. H.C. Andersen. Romance. Hyrden græsser.
Nº 3. Magdalena Thoresen. Til Ham.

Nº 4. Den Dag Kjem aldri, at eg deg gløymet.
Nº 5. Jvar Aasen. Den tyngste Sorg og möda.
Nº 6. Jørgen T.... Fuglef angeren.

componerede for
en Sangstemme
med Piano - Accompagnement
af
AGATHE BACKER-GRÖNDAHL.

Op. 6.

Kr. 1, 50.

Stockholm.
Blkan & Schildknecht.

Kjöbenhavn.
With. Hansen

WILHELM WARMUTH'S
Musik-Forlag
Piano - Bass - Cello - LAGER
Lindemann
Christiansburg

Bill

Jeg ved ensteds mellem Barskovens Trær.

Comp. 1867.

Allegro leggiero. M. M. $\frac{6}{8}$ = 86.Agathe Backer Grøndahl, Op. 6. N° 1.

SANG. *mf*

Jeg ved en - steds mel - lem Bars - ko - vens Trær, En grøn Li - den Jord - her -

PIANO. *mf leggiero*

luk - ke, Og jeg skal vi - se Dig Hiel - dets Her, I - faldt Du vil ta - ge til

tak - ke, Men Vel - en gaar un - der Sko - vens Søs, Den Sm - ge - sang naar Du

p

And.

ta - le. Og Mur - ken vex - ler med Lyng og Gras, Rød - brun af Træ - er - nes

cresc.

Nan - le .

mf *05*

tr *fz* *pp* *mp*

tro dog ik - ke, om frem du naar. At he - le Bæk - ken skul rød-me. Saa

her og saa der et Jord - bær staar, Som har no - gen Duft og Sød -

nu Jünges Maa.

fz

ROMANCE.

1868.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 6. N° 2.

Allegretto.

SANG.

PLANO.

M. M. ♩ = 72.

mf

1. Hjr - den græs - ser si - na Paar. Gjør - det er hans
 2. Kon - gens Dat - ter stolt og fin Staar i Kon - ge -
 3. Vind og Blom - ster, svar hver i - sær, Kom - mer hun dog

mf

Thro - ne, So - len Pur - pur om ham slaar, Maa - nen er hans
 bor - gen, Sil - ke, Guld og Her - me - lin Skju - le ik - ke
 ik - ke? Vin - den hvis - ker! Hun er nar! Blom - ster - ne, de

Kro - ne; Hved mon vel han tæn - - ker paa,
 Sor - gen; Tan - ken som en Fugl - - saa let
 nik - ke; Skjult en Sti fra Slot - - tet gaar,

Læn - ge taus han stod og saa frem i Af - ten - - stui - -
 Fly - ver, bli - ver al - drig træet syn - ger jeg hur fun - -
 Eng - len hist bag Kænt - tet slaar Han har hen - de fun - -

mp
 den. Hjer - tet ved, Kjer - lig - hed,
 det. det.
p

Er det fug - re - ste Træ, er det fa - gre - ste Træ i Lun - den.
 H.C. Andersen.
pp

TIL HAM!

(1871.)

Agathe Backer Grøndahl, Op. 6. N° 3.Larghetto. M. M. $\text{♩} = 68.$

SANG.

- mf*
1. Jeg	el - sker	Dig.	Min	Tan - kes
2. Jeg	el - sker	Dig.	Din	Kjær - lig -
3. Jeg	el - sker	Dig.	Som	Him - len
4. Jeg	el - sker	Dig.	Som	To - urnus
5. Jeg	el - sker	Dig.	Som	Or - dets
6. Jeg	el - sker	Dig.	Som	mi - ne
7. Jeg	el - sker	Dig.	Mit	Jord - livs

PIANO.

Mor - gen - rö - de,	Du	Glimt	af	So - len
hed skal si - re	Som	tu	- skud	Stjer - ne -
el - sker Ha - vet	Som	at - ter	He - vet	el - sker
ful - de Søn - ven	Pa	Luf -	- trus	Bøl - ger
ri - ge Skif - ten	I	Dig -	- tets	un - der -
Børn - dens min - der	Som	mi -	- ne	Eng - doms
sul - ste Stjer - ne	Du	Glimt	af	Gud i

u - ver Sky - ens Rand.	Jeg	el - sker	Dig
ldom - ster Dig - tets Grund	Jeg	el - sker	Dig
Him -	Saa	el - sker	jeg
i en Hæl - tids - stand.	Jeg	el - sker	Dig
ful - de Har - mo - ni.	Jeg	el - sker	Dig
drøm - nens Pa - ra - dis.	Jeg	el - sker	Dig
Tviv - lens lan - ge Nat!	Jeg	el - sker	Dig

rit. *a tempo*

Og nu til skynd somt Må - de Jeg i - ler
 Som Van - rens for - ste Spi - rr Som Sko - vens
 Thi i min Sjel be - gra - vet Du hvi - ler
 Som Zid - trens sag - te Re - ven Til Me - lo
 Som 'Bon - ke - vin - grus Vil' - den Naar Sja - lens
 Mens jeg i Tan - ken bin - der End - nu en
 Og i Guds Rim - med fjer - ne Til me - ste

rit. *a tempo*

cresc.

frem mod Phan - ta - si ens Land
 for - ste gla - de Sam - ger - mind
 i et Bil - led af Dig selv
 dien i mit Hjer - tes Grund,
 fris - ke Ström - er
 Krands af Drøm - me - tes For - lis!
 Må - de er Du Strev - ne sat!

cresc.

f

Jeg el - sker Dig Jeg el - sker Dig
 Jeg el - sker Dig Jeg el - sker Dig
 Sam el - sker jeg Sam el - sker Jeg
 Jeg el - sker Dig Jeg el - sker Dig
 Jeg el - sker Dig Jeg el - sker Dig
 Jeg el - sker Dig Jeg el - sker Dig
 Jeg el - sker Dig Jeg el - sker Dig

Magdalene Thoresen.

Den Dag kjem aldri at eg deg gløymer.

1870.

Agathe Backer Grønhaug, Op. 6. N° 4.

Moderato assai. M. M. ♩ = 76.

SANG.

1. Den Dag kjem al - dri, at eg deg gløy - mer, For min eg sø - ver, eg
2. Du lei - kar kring - min meg, der eg van - kar Eg høy - rer deg, nære mit
3. Naar No - ken kjem eg i Klin - ka ryk - kjer Der du, som kjem inn til
4. Naar Vin - den lutt u - ti Lac - vet rass - lar, Eg trur der du, som gjeng
5. I kvar, som gjeng, og som rid og kjøy - rer Der deg, og ser; deg i

PIANO.

rit. *p*

min deg drøy - mer, Om Natt og Dag er du li - ka nær Og
Hjær - ta ban - kar, Du stødt meg fyl - gjør paa Fer - di nå Som
n.eg, eg tyk - kjer! Eg sprett fraa Sin - len og vil meg te Men
der og tuss - lar, Naar samt der bur - te eg ser seg saa Eg
alt eg høy - rer. I Sang og Fjæl - te og Fr - le land Men

rit. *p*

sf

best eg ser deg naar myrkt det er, Og best eg ser deg naar myrkt det er.
Skug - gen gjeng et - ter So - li si. Som Skug - gen gjeng et - ter So - li si.
snart eg sig at - ter en - de ned. Men snart eg sig at - ter en - de ned.
kvekk og trur, det maa ve - ra du. Eg kvekk og trur, det maa ve - ra du.
en - daa best i min ei - gen Graat Men en - daa best i min ei - gen Graat.

A. O. Vinje.

sf

Den tyngste Sorg og Møda.

1871.

Moderato assai. M. M. $\frac{2}{4}$; 60.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 4. Nr. 5.

SANG. *mf*

1. Den tyng - ste Sorg og Mø - da, Er den, som in - gen ser; Det
 2. var ein Draum eg drøym - de. Den Dra - men var so blid; Slik
 3. Dra - men lyt eg løy - na, Og be - so i min Barne; Og

PIANO *mf*

ver - ste Mein, an grü - da Er det som in - kje ter. An, så er den, som
 Ing - nad hev eg al - dri kjent fyrr i all mi Tid. Eg drøym - dest på ein
 trutt skat Bar - men teg - ja Kor snart kan swell av Barne. J Song skal han fin

kle - gen fær Og ven - tar Hjelp og Raad Mot den, som løy - leg
 Blom - ster - voll, Og So - li skein so bjart; Eg vøk - ned på ein
 let - tu sorg Og i ein Tus - re - flamm. Far vill, far vill du

1. 2. 3.

dra - ga fær Og ut - tar Spott og Rand.
 Öy - de - holm, Og Blin - ne - len var svart Det
 vil - ne Draum Du alt - for vil - ne Draum! Den vil - ne Draum, Du alt - for vil - ne Draum!

1. 2. 3.

FUGLEFÆNGEREN.

Allegretto. M. M. ♩ = 80.

Agathe Backer Grøndahl, Op. 6, No. 6.

SANG.

En li den fugt u di Sku - ven grøn Mel - lem
lok - ker og dra ger al - len - stund Saa

Blomster - ne ly - stig sprin - ger, Han sø - ger i mel - lem Bla - des Skind En
sølv - klart den hø - ver sin Tril - le, tra Gren til Gren den hop - per af - sted.

yn - dig Fagl, Den vi - er saa sprag - le de Vin -
Han føl - ger med Saa gjer - ne han fan - ge den vil

ger, Den de, Ja, var det end selv ved Vin - ter - tid, Stod

cresc.

Ske - ven end skum - mel og ø - de; Hvor Fug - len saat - ter sig. So - len fer, Og

cresc.

der han ser som den lif - lig - ste Mør - gen - rø - de Der er der Frisk - hed og

Liv og lyst Der tri - ves den fug - re - ste Som - mer Der spi - rer Ro - ser, Vi -

o - ler blaå, Kær - min - der smaa Og al - le de dei - lig - ste Blom -

cresc. molto

mf
 mer. Den Fugl, den man vist en sel - som Magt *rf* Paa

mf *doler* *rf*
 Vin - ger - ne gyl - de - ne hae - re. Den tryl - ler ði - et sty - rer hans Fjed,

piu mosso
 Dra - ger ham med. Han kan ik - ke la - de det væ - re. Han ja - ge - de Dag, Han

sempre piu agitato
 ja - ge - Nat, Han ja - ge - de aar - le og sil - de, Snart var den fjern. Og

cresc.

Snart var den nør. Vei - en var svart - Ei hav - de han Stun - der at hvi - le. Han

cresc. ja - ge - de Dug han ja - ge! Nat. Han ja - ge - di Aw - rin - ger han - ge, *string.*

Dug dom og Ly - stig - hed fra han veg. Hans Kind blev blest! Men al - drig han kun - de den

rit. fan - ge! Men al - drig han kun - de den fan - ge! *rit.*